Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0243
(mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, voorzitter en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 16 november 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: InterBank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 23 maart 2022
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

De consument heeft samen met zijn partner in 2008 een doorlopend krediet afgesloten bij de bank met een kredietlimiet van € 50.000,- tegen een variabele rente. De kredietlimiet is volledig benut. In november 2015 is voor de consument toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling uitgesproken. In 2017 is de wettelijke schuldsaneringsregeling beëindigd en zijn partijen overeengekomen dat na betaling van € 30.000,- de restschuld zou worden kwijtgescholden door de bank. De bank heeft daarop € 14.896,08 kwijtgescholden. In navolging van de uitspraak van de Commissie van Beroep van Kifid met nummer 2019-005B heeft de bank een compensatieregeling opgesteld en berekend dat de consument € 12.316,49 teveel aan rente heeft betaald voor het krediet. Dit bedrag heeft de bank verrekend met het kwijtgescholden bedrag. De consument heeft hiertegen geprotesteerd en een klacht ingediend bij Kifid. De bank heeft zich hiertegen verweerd. De commissie heeft beslist dat geen sprake is van een afdwingbare vordering aan de zijde van de consument en de vordering is afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank en 4) de repliek van de consument.

1.2 De consument is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde mr. dr. G.P. Dayala. De bank is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde mr. V.H. Affourtit.

1.3 De commissie is van oordeel dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft samen met zijn partner in 2008, met tussenkomst van een bemiddelaar, een doorlopend kredietovereenkomst gesloten met de bank. De kredietlimiet bedroeg € 50.000,- waarbij een variabele rentevergoeding is afgesproken van aanvankelijk 11.1%. De kredietlimiet is (nagenoeg) geheel opgenomen. In 2015 is voor de consument de wettelijke schuldsaneringsregeling uitgesproken. Er stond bij aanvang van het schuldsaneringstraject nog een bedrag van € 47.957,04 open. De bank heeft dit bedrag in februari 2016 volledig administratief afgeboekt. In 2016 heeft de bank een uitdeling uit de boedel ontvangen van € 3.060,96.

2.2 In 2017 heeft de consument bij de bank aangegeven dat het schuldsaneringstraject is beëindigd. Partijen zijn in maart 2017 een vaststellingsovereenkomst aangegaan tegen finale kwijting waarbij de consument € 30.000,- heeft afgelost en de bank de restantschuld ad € 14.896,08 (€ 47.957,04 -/- € 3.060,96 -/- € 30.000,-) heeft kwijtgescholden.

2.3 In navolging van de einduitspraak van de Commissie van Beroep van Kifid met nummer 2019-005b[1] heeft de bank voor haar klanten, die gelet op die uitspraak teveel rente voor hun doorlopend krediet hebben betaald, een compensatieregeling in het leven geroepen waarvoor de bank een speciale website heeft ingericht waarop haar klanten zich konden aanmelden voor de compensatieregeling. Na het invullen van de gevraagde gegevens wordt de rentevergoeding getoond. De consument heeft zich hiervoor aangemeld en zijn gegevens ingevoerd waarna hij te zien kreeg dat hij € 12.346,49 teveel aan rente heeft betaald voor het krediet. De bank heeft de consument vervolgens echter een aanbod gedaan voor een rentecompensatie van € 254,91. De bank heeft namelijk de eerdere kwijtschelding verrekend met de teveel betaalde rente. De consument is, bij monde van zijn gemachtigde, in bezwaar gegaan tegen dit besluit van de bank. Een nadere uitwisseling van standpunten heeft niet tot een oplossing voor het geschil geleid waarna de consument een klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en vordering

2.4 De consument heeft het volgende aangevoerd. De consument heeft recht op uitbetaling van het bedrag van € 12.316,49 zoals door de bank berekend op grond van de compensatieregeling voor teveel betaalde rente.

---

[1] Uitspraak CvB Kifid 2019-005B, te vinden op www.kifid.nl.

Dit bedrag (dan wel een behoorlijk deel daarvan) vordert hij van de bank terug verhoogd met de wettelijke rente vanaf 15 november 2021. Daarnaast vordert hij een proceskostenvergoeding.

2.5 De bank heeft de teveel betaalde rente ten onrechte verrekend met de eerdere kwijtschelding. De consument betwist dat sprake is geweest van een restschuld, bovendien is de compensatieregeling onvoorwaardelijk en er is geen voorbehoud gemaakt om daarvan enige vergoeding af te trekken. De consument verwijst hiervoor naar de brief van de bank van 21 juni 2021. Hij is van mening dat niet is komen vast te staat dat er sprake is geweest van een apart openstaande saldoschuld die niet was begrepen in de betaling tegen finale kwijting hetgeen de verrekening door de bank rechtens onjuist maakt. Na betaling van € 30.000,- tegen finale kwijting is de totale schuld afgelost en is de consument - hoegenaamd dan ook - niets meer verschuldigd. De bank handelt hiermee in strijd met de ratio van de compensatieregeling.

Het verweer

2.6 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of de bank verplicht kan worden de consument een rentevergoeding van € 12.346,49 te betalen, verhoogd met de wettelijke rente en een proceskostenvergoeding. De bank heeft de vordering van de consument betwist. De commissie is van oordeel dat de bank niet gehouden kan worden het door de consument gevorderde te vergoeden en zij zal dat hieronder toelichten.

3.2 De commissie oordeelt in lijn met de uitspraak van de geschillencommissie met nummer 2021-0405[2] dat geen sprake is van een afdwingbare vordering aan de zijde van de consument. De compensatieregeling van de bank is ‘slechts’ een middel om tot een vaststellingsovereenkomst te komen met haar klanten die aanspraak kunnen maken op een rentevergoeding. De bank heeft gewezen op de voorwaarden waaronder zij een dergelijke regeling overeenkomt en daarbij geldt dat eerdere afboekingen, zoals in het onderhavige geval, in mindering worden gebracht op de vergoeding. Dit is duidelijk opgenomen in de vaststellingsovereenkomst welke overeenkomst deel uitmaakt van het dossier.

[2] Uitspraak GC Kifid 2021-0405, te vinden op www.kifid.nl.

Daarin staat:

'De Rentevergoeding is als volgt berekend:
a. Eerst is het bedrag van de teveel in rekening gebrachte rente berekend vanaf 1 januari 2008 of zoveel later als het DK tot stand is gekomen tot 1 mei 2020 of zoveel eerder als het DK is geëindigd.
b. Vervolgens zijn, als er sprake is van afschrijvingen of kwijtingen, die afschrijvingen of kwijtingen daarvan afgetrokken. Daaronder vallen alle (1) eerdere afschrijvingen of kwijtingen, alsmede in het vooruitzicht gestelde (voorwaardelijke) kwijtingen van (een deel van) hetgeen Klant schuldig is op basis van het DK, (2) kwijtingen die het gevolg zijn van bijvoorbeeld een (minnelijke) betalingsregeling, de Wet schuldsanering natuurlijke personen of schuldhulpverlening en (3) kwijtingen als gevolg van een vergoeding toegekend in verband met een eerdere renteklacht verricht en/of verleend door Kredietverstrekker of derden.'

3.3 Het onderhavige geval is niet vergelijkbaar met de casus die heeft geleid tot de uitspraak van de commissie van beroep met nummer 2019-005B. Er is in het onderhavige geval immers sprake van een afboeking als gevolg van een vaststellings-overeenkomst na een schuldsaneringstraject. Vast staat dat de bank minder heeft ontvangen dan waar ze in beginsel recht op had. Het afgeboekte bedrag is immers hoger dan de teveel betaalde rente. Dit maakt dat de consument geen aanspraak kan maken op uitbetaling van het berekende compensatiebedrag. Omdat er geen aanspraak op een vergoeding is, doet zich ook geen situatie voor dat er sprake is van vorderingen over en weer die wel of niet verrekenbaar zijn. Nu de vordering wordt afgewezen is er ook geen grond voor het toekennen van een proceskostenvergoeding.

4. De beslissing

De commissie verklaart de klacht ongegrond en wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies, omdat deze beslissing is genomen in een verkorte procedure. Meer informatie hierover staat in artikel 32 van het reglement, te vinden op de website van Kifid (www.kifid.nl/reglementen-en-statuten). Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.